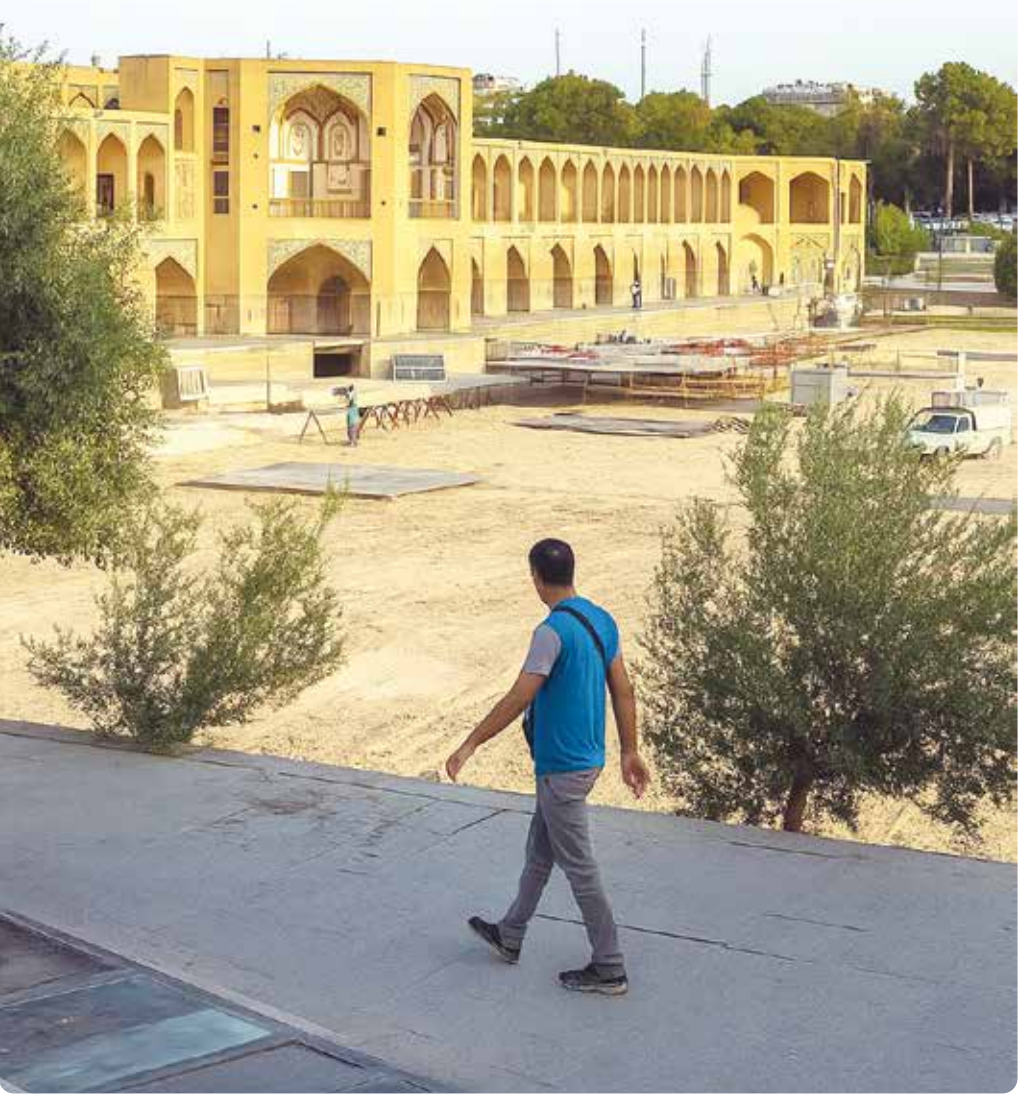

از ساخت پاساژ تا برگزاری کنسرت در بستر رودخانه‌ها

جنگال پایکوبی

پرستار خشک‌زاینده رود

صفحه ۲

برگی دیگر از جنایات اسرائیل ورق خورد

تخریب

برج‌های مسکونی غزه

صفحه ۱۱

بیشتر می‌کشیم؛ راهبرد نه‌اجمی واشنگتن

اظهارات پیت هگرتز، وزیر جنگ آمریکا، درباره «استفاده از بیشترین میزان کشتار» نشان‌دهنده دگترین تازه واشنگتن است؛ سیاستی که بر اعمال حداکثری قدرت نظامی و تهاجم گسترده متمرکز است و مسیر جدیدی را در راهبرد جنگ‌های آینده آمریکا ترسیم می‌کند. وزیر جنگ آمریکا، پیت هگرتز، پس از تغییر نمادین نام وزارت دفاع به وزارت جنگ، با صراحت گفت: «ما قصد داریم بیشتر بکشیم.» این جمله کوتاه، اما سنگین، نه تنها ماهیت سیاست نظامی آمریکا را آشکار می‌سازد، بلکه انعکاس رویکردی است که مرزهای اخلاقی، حقوق بشر و قانون بین‌الملل را نادیده می‌گیرد.

از بمباران هیروشیما و ناکاراکی تا جنگ ویتنام، عراق و افغانستان، واشگتن همواره برای حفظ منافع ژئوپلیتیک خود و نمایش قدرت جهانی، خشونت وسیع را ابزار سیاست قرار داده است. بمباران اتمی ژاپن صدها هزار انسان بی‌گناه را در یک چشم بر هم زدن به خاکستر بدل کرد و جنگ‌های ویتنام و عراق با عملیات گسترده هوایی و زمینی هزاران خانواده را در ماتم و آوارگی فرو برد.

دکترین تازه، صرفاً یک شعار نیست: حمایت آمریکا از کشتار بی‌رحمانه

غیرنظامیان در غزه مصداق عملیات این رویکرد است. حملات پی‌درپی، تخریب زیرساخت‌ها و تحمیل محاصره، نتیجه مستقیم سیاست «بیشترین کشتندگی» است که هگرتز بدان افتخار می‌کند. این اقدامات، علاوه بر بحران انسانی، باعث شعله‌ور شدن تنش‌ها در سطح منطقه و جهان شده و وجهه آمریکا را در افکار عمومی جهان‌بان به شدت خدشه‌دار کرده است.

مغایرت آشکار با حقوق و اخلاق جهانی

سیاست «بیشترین کشتندگی» نه تنها غیرانسانی است، بلکه با قواعد بنیادین حقوق بین‌الملل تضاد دارد. اصول کنوانسیون‌های ژنو، منشور سازمان ملل و موازین حقوق بشر، حفاظت از غیرنظامیان را الزامی می‌داند و هرگونه تجاوز گسترده علیه جمعیت غیرنظامی را ممنوع می‌کند. ادامه این رویکرد، آمریکا را در معرض محکومیت جهانی و انزوی دیپلماتیک قرار می‌دهد و اعتماد متحدان را تضعیف می‌کند.

تکرار تاریخ، از هیروشیما و ناکاراکی تا عراق و افغانستان، نشان می‌دهد خشونت حداکثری هرگز منجر به ثبات سیاسی یا امنیت پایدار نشده و تنها مقاومت، نفرت و بحران‌های چندوجهی ایجاد کرده است.

ریشه‌ها و انگیزه‌های پشت پرده

چنین سیاستی نتیجه ترکیبی از اهداف سلطه‌طلبانه، فشار لابی‌های صنعتی-نظامی و رقابت‌های داخلی برای نمایش قدرت است. صنایع نظامی و گویرنظامیان ذی‌نفعود اقتصادی و سیاسی، استفاده از خشونت حداکثری را به‌عنوان ابزار تضمین منافع خود تحمیل می‌کنند.

این رویکرد، برخلاف آنچه سیاستمداران آمریکایی ادعا می‌کنند، نه تنها راهبردی نیست، بلکه از منظر انسانی و اخلاقی غیرقابل توجیه است. کشتار غیرنظامیان و نفوذ اقتصادی و سیاسی، اعتبار آمریکا را تضعیف کرده و جایگاه آن را به عنوان بازیگری مسئول و مشروع در جهان مخدوش می‌سازد.

شکست و پیامدهای تاریخی دکترین کشتار حداکثری

تجربه تاریخی نشان می‌دهد استراتژی «بیشترین کشتندگی» همواره با ناکامی همراه بوده است. جنگ ویتنام، عراق و افغانستان نمونه‌هایی روشن از هزینه‌های انسانی و مالی عظیم، عدم تحقق اهداف راهبردی و تشدید نفرت جهانی است. این سیاست نه تنها امنیت پایدار ایجاد نکرده، بلکه به ظهور گروه‌های مقاومت، بحران‌های منطقه‌ای و بی‌ثباتی گسترده دامن زده است. نمونه اخیر غزه، با حمایت آمریکا، همان چرخه ناکامی را تکرار می‌کند، افزایش تلفات غیرنظامیان، بحران‌های انسانی و شعله‌ور شدن تنش‌های بین‌المللی. این دکترین، با اینکه از منظر تاکتیکی موقتی ممکن است اثر بازدارنده‌ای داشته باشد، در بلندمدت مشروعیت آمریکا را کاهش می‌دهد و امنیت جهانی را تهدید می‌کند.

پایان دادن به این رویکرد غیرانسانی تنها با فشار جهانی، پایبندی به حقوق بین‌الملل و تأکید بر راهکارهای صلح‌آمیز ممکن است. ادامه خشونت حداکثری نه تنها نتیجه‌بخش نیست، بلکه منجر به بحران‌های متعدد انسانی و سیاسی می‌شود و تصویر آمریکا را به‌عنوان بازیگری بی‌رحم تثبیت می‌کند.

یکشنبه ۱۶ شهریور ۱۴۰۴
۱۴ ربیع‌الاول ۱۴۴۷
۷ سپتامبر ۲۰۲۵
سال بیست‌ونیم
شماره ۵۹۹۴
۱۲ صفحه
۱۰۰۰۰ تومان

احتمال بررسی ۳ فوریتی خروج ایران از NPT در صحن مجلس قوت گرفت

خطرات خروج از NPT

گروه سیاسی – علیرضا سلیمی، عضو هیئت رئیسه مجلس شورای اسلامی گفت: گزارش کمیسیون امنیت ملی درباره مکانیسم ماشه فردا ۱۶ شهریور در صحن مجلس با قید ۳ فوریت بررسی و امکان خروج ایران از NPT مطرح خواهد شد.

تسنیم خبر داد وی اظهار داشت: قرار است فردا کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس گزارشی درباره اقدامات جمهوری اسلامی ایران در قبال مکانیسم ماشه ارائه دهد که یکی از این اقدامات، بررسی موضوع خروج ایران از معاهده NPT است.

سلیمی افزود: چنانچه این گزارش کمیسیون امنیت ملی به صحن علنی مجلس ارائه شود، بررسی آن با قید ۳ فوریت انجام خواهد شد.

عضو هیئت رئیسه مجلس همچنین گفت: اعضای شورای نگهبان نیز در صحن علنی مجلس حضور خواهند یافت تا در صورت تصویب، همان‌جا مصوبه را تأیید کرده و برای ابلاغ آماده شود.

وی تأکید کرد: این روند نشان می‌دهد مجلس و سایر نهادهای ذیربط با قاطعیت در حال پیگیری اقدامات متقابل در برابر فشارهای غربی هستند و تصمیمات لازم در کوتاه‌ترین زمان اتخاذ و اجرایی خواهد شد.

واکنش زیدآبادی به احتمال خروج ایران از NPT: تیر خلاص؟

احمد زیدآبادی، روزنامه‌نگار، در کانال تلگرامی خود نوشت: برخی نمایندگان مجلس از ارائه طرحی سه فوریتی برای خروج ایران از پیمان ان. پی. تی خبر داده‌اند.

اگر چنین خبری صحت داشته باشد و به تصویب شورای نگهبان هم برسد، باید آن را تیر خلاص به اصلاح و نقش مجموعه اصلاح‌طلبان دانست. بدون تردید، عمر سیاسی آن‌ها با چنین مصوبه‌ای به پایان می‌رسد و میدان سیاست داخلی، به قرق جناح پایدارِ از یک سو و براندازان از سوی دیگر در می‌آید؛ روابط خارجی هم که تکلیفش روشن است!

شرح در صفحه ۲

اجاره روزانه موتورسیکلت، پدیده نوظهور در تولید کسب‌وکار!

بازی با مرگ

برای نان

صفحه ۸

تصمیم دولت برای مهار گرانی خودرو

کنترل قیمت‌ها با واردات

خودرو بدون انتقال ارز

صفحه ۸

سایه اسنپ‌بک و چارچوب همکاری جدید آژانس در آستانه نشست شورای حکام بررسی شد

بازی تروئیکا میان

دیپلماتسی و بازتولید تنش

صفحه ۱۱

ژوبین صفاری

سرمقاله

بن‌بست‌های ساختاری و ضرورت اصلاحات عمیق اقتصادی

واقعیت این است که راه دشواری برای اصلاح امور، به‌ویژه در حوزه اقتصادی، پیش روی دولت قرار دارد. طی چند دهه گذشته، اقتصاد کشور عمدتاً به‌صورت اقتضایی و واکنشی اداره شده و هیچ راهبرد جامع و علمی، مبتنی بر واقعیت‌های اقتصاد جهانی، برای عبور از بحران‌ها تدوین و اجرا نشده است. اکنون اما شرایط به‌مراتب پیچیده‌تر از گذشته است. چشم‌انداز روابط خارجی در هاله‌ای از ابهام قرار دارد؛ از یک‌سو خطر فعال شدن مکانیسم ماشه و از سوی دیگر احتمال بروز دوباره تنش‌های نظامی، فضای تصمیم‌گیری را محدود کرده است. در داخل نیز همچنان نشانه‌ای از یک راهبرد منسجم برای اصلاح ساختارهای معیوب اقتصادی دیده نمی‌شود.

برای نمونه، صنعت خودرو سال‌هاست که با مشکلات ریشه‌دار دست‌وپنجه نرم می‌کند. خروج از این بن‌بست نیازمند شکل‌گیری واقعی تولید و بازار رقابتی است، اما سیاست واگذاری خودروسازها به بخش خصوصی، همچون بسیاری از خصوصی‌سازی‌های دیگر، نه واقعی بوده و نه بر مبنای اصول اقتصاد آزاد و رقابت سالم انجام شده است. از سوی دیگر، ذی‌نفعان قدرتمند نظام دو نرخی قیمت کارخانه و بازار، همچنان مانع از اصلاح این وضعیت می‌شوند. این الگو را می‌توان به سایر بخش‌های اقتصاد نیز تعمیم داد؛ جایی که گروه‌هایی از افزایش قیمت ارز، طلا و کالاها سود می‌برند و این چرخه معیوب حتی به دارایی‌های خرد خانوارها نیز سرایت کرده است. بسیاری از مردم از رشد ارزش اندک ذخایر دلاری یا طلایی خود خوشحال می‌شوند، بی‌آنکه متوجه باشند چندین برابر این سود ظاهری را در قالب تورم و گرانی سایر کالاها از دست می‌دهند.

ادامه در صفحه ۲

آیا عضویت ایران در سازمان همکاری شانگهای و بریکس می‌تواند سپری در برابر بازگشت تحریم‌ها باشد؟

و جایگاه آن را در شانگهای، که بر همکاری‌های امنیتی تأکید دارد، تضعیف کند. ماده ۱۲ منشور شانگهای بر مبارزه با تروریسم و همکاری‌های امنیتی تأکید دارد، اما خروج ایران از NPT ممکن است به اتهامات غرب مبنی بر نظامی بودن برنامه هسته‌ای ایران دامن زده و برخی اعضای شانگهای را در حمایت از ایران مردد کند. این تردید می‌تواند به کاهش نفوذ ایران در تصمیم‌گیری‌های امنیتی شانگهای منجر شود.

۴. خطر خروج یا تعلیق عضویت در پیمان شانگهای: منشور شانگهای در ماده ۱۶ شرایط تعلیق یا اخراج اعضا را به تخطی از تعهدات منشور یا تهدید علیه منافع دیگر اعضا محدود می‌کند. اگرچه اسنپ‌بک به‌طور مستقیم به اخراج ایران منجر نمی‌شود، فشارهای اقتصادی و سیاسی ناشی از تحریم‌ها ممکن است توانایی ایران برای ایفای تعهدات مالی و عملیاتی خود (مانند مشارکت در پروژه‌های ترانزیتی یا رزمایش‌های مشترک) را کاهش دهد. این در حالی است که مسعود پزشکیان نیز در اجلاس شانگهای در سال ۱۴۰۴ تأکید کرده که اسنپ‌بک به پیچیده‌تر شدن اوضاع منجر می‌شود. اگر ایران نتواند تعهدات خود را اجرا کند، برخی اعضا ممکن است خواستار بازنگری در وضعیت عضویت ایران شوند، هرچند این سناریو به دلیل حمایت چین و روسیه بعید به نظر می‌رسد.

بر مجموع از منظر حقوق بین‌الملل، فعال شدن اسنپ‌بک فاقد مشروعیت حقوقی است، زیرا تروئیکای اروپایی خود به تعهدات برجام پایبند نبوده‌اند. کاظم غریب‌آبادی، معاون وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران، اعلام کرده که اروپا فاقد مبنای حقوقی برای فعال‌سازی اسنپ‌بک است، زیرا نقض تعهدات توسط خود آن‌ها (اصل حقوقی pacta sunt servanda) است. این حق را از آن‌ها سلب می‌کند. با این حال، ماده ۳۷ قطعنامه ۲۳۳۱ به اعضای دائم شورای امنیت اجازه می‌دهد بدون نیاز به وتو، تحریم‌ها را بازگردانند، که این مکانیزم را عملاً غیرقابل‌چالش می‌کند. این تناقض حقوقی می‌تواند ایران را در شانگهای به موضع دفاعی وارداد و حمایت اعضا را به آزمون بگذارد.

در روز برساند، که درآمد‌های ارزى را کاهش داده و توانایی ایران برای مشارکت در پروژه‌های اقتصادی شانگهای، مانند کریدورهای ترانزیتی (کریدور شمال-جنوب و ابتکار کمربند و جاده)، را تضعیف می‌کند. ماده ۱۴ منشور شانگهای همکاری‌های اقتصادی را تشویق می‌کند، اما این همکاری‌ها به اعلام مالی اعضا وابسته است. کاهش درآمد‌های نفتی ایران ممکن است مشارکت فعال آن در پروژه‌های مشترک را، مانند توسعه زیرساخت‌های ترانزیتی، محدود کند و جایگاه ایران را در این سازمان کمرنگ سازد.

۲. فشار سیاسی و انزوی دیپلماتیک:

فعال شدن اسنپ‌بک می‌تواند ایران را در معرض فشارهای دیپلماتیک قرار دهد. در همین راستا کاظم غریب‌آبادی، معاون وزیر امور خارجه، اعلام کرده که چین، روسیه، و پاکستان با اسنپ‌بک مخالف‌اند. این حمایت، که ریشه در ماده ۲ منشور شانگهای (عدم مداخله در امور داخلی) دارد، می‌تواند از انزوی کامل ایران جلوگیری کند. با این حال، برخی اعضای شانگهای، مانند هند و قزاقستان، که روابط تجاری نزدیکی با غرب دارند، ممکن است تحت فشار برای رعایت تحریم‌های سازمان ملل قرار گیرند. ماده ۴ منشور شانگهای بر هماهنگی سیاست‌های خارجی اعضا تأکید دارد، اما اختلاف منافع میان اعضا (مانند روابط هند با آمریکا) می‌تواند اجماع علیه تحریم‌ها را تضعیف کند. این وضعیت ممکن است ایران را به حاشیه رانده و توانایی آن برای ایفای نقش فعال در تصمیم‌گیری‌های شانگهای را کاهش دهد.

۳. خطر خروج از پیمان منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) و تأثیر بر پیمان شانگهای:

خروج از NPT و تأثیر بر پیمان شانگهای: ممکن است از پیمان NPT خارج شود. سفیر ایران در سازمان ملل اعلام کرده که این اقدام بر اساس ماده ۱۰ NPT. که به اعضا اجازه خروج در صورت تهدید منافع عالی را می‌دهد، قابل‌اجراست. خروج از NPT می‌تواند به انزوی بیشتر ایران در صحنه بین‌المللی منجر شود

هم‌افزایی دانش و تجربه در مسیر توسعه پایدار انرژی خورشیدی در اصفهان

گشود.

صدر مجوز برای اینیورتورهای هیبریدی؛ گامی نو در صنعت برق اصفهان
در این نشست، برای نخستین بار در سطح شرکت توزیع برق اصفهان، مجوز استفاده از اینیورتورهای هیبریدی برای متقاضیان صادر شد. این تصمیم که در نوع خود گامی رو به جلو در به‌روزرسانی زیرساخت‌های فنی و پاسخگویی به نیازهای روز بازار برق محسوب می‌شود، می‌تواند نقش بسزایی در ارتقاء بهره‌وری، پایداری و تاب‌آوری شبکه‌های توزیع در برابر نوسانات و بحران‌های انرژی ایفا کند.

جلب مشارکت مردمی؛ کلید توسعه پایدار انرژی‌های تجدیدپذیر

یکی دیگر از محورهای اصلی نشست، بررسی شیوه‌های مشارکت مردمی در توسعه زیرساخت‌های انرژی خورشیدی بود. تشکیل تعاونی‌های انرژی، سرمایه‌گذاری‌های خرد مردمی، مشارکت در بهره‌برداری از نیروگاه‌های خورشیدی کوچک‌مقیاس و استفاده از ابزارهای نوین مالی و فرهنگی از جمله راهکارهایی بودند که مورد بحث و بررسی قرار گرفتند. در همین راستا، بر لزوم تدوین برنامه‌هایی برای آموزش، فرهنگ‌سازی و ایجاد انگیزه در میان شهروندان تأکید شد، به باور حاضران، مشارکت گسترده

شهروندان در پروژه‌های خورشیدی، نه‌تنها موجب تسریع در توسعه این فناوری می‌شود، بلکه با ایجاد حس تعلق اجتماعی، ضامن پایداری و اثربخشی این اقدامات خواهد بود.

نگاهی به آینده؛ استفاده از ظرفیت‌های بالقوه برای رشد انرژی پاک
بخش پایانی نشست، ظرفیت‌های بالقوه اصفهان در حوزه انرژی خورشیدی به‌عنوان یک استان با تایش مطلوب و موقعیت جغرافیایی مناسب مورد تأکید قرار گرفت. همچنین، به اهمیت برنامه‌ریزی جامع برای بهره‌برداری از این منابع از طریق سیاست‌گذاری منسجم، استفاده از فناوری‌های روز، آموزش نیروهای متخصص و هم‌افزایی میان نهادهای دولتی و بخش خصوصی اشاره شد. این نشست را می‌توان گامی رو به جلو در راستای تحقق اهداف توسعه پایدار در استان اصفهان دانست. این گردهمایی با تمرکز بر تعامل بین دانش تخصصی، تجربیات میدانی و ظرفیت‌های مردمی، الگویی موفق از هم‌افزایی در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر را به نمایش گذاشت. امید است که با تدویم چنین رویدادهایی، مسیر توسعه انرژی‌های پاک در کشور هموارتر و افق‌های روشنی برای آینده‌ای سبزتر ترسیم شود.